

τις Λάκων 'ἀλλὰ νὴ τὸ σιὼ τέχνη ἄνευ τοῦ ἀληθείας
ῆφθαι οὔτε ἐστὶν οὔτε μήποτε γένηται.'

20. Ἀργείου ποτὲ εἰπόντος 'πολλοὶ τάφοι παρ' ἡμῖν
εἰσὶ Σπαρτιατῶν', Λάκων εἶπεν 'ἀλλὰ μὴν παρ' ἡμῖν
οἱ Ἀργεῖων οὐδὲ εἰς', ώς αὐτῶν μὲν πολλάκις Ἀργούς ἐπι-
6 βεβηκότων Ἀργείων δὲ τῆς Σπάρτης οὐδέποτε.

21. Λάκων αἰχμαλωτισθεὶς καὶ πιπρασκόμενος, τοῦ
κήρυκος λέγοντος 'Λάκωνα πωλῶ', ἐπεστόμισεν εἰπών
'αἰχμάλωτον κήρυκον.'

10 22. Τῶν παρὰ Λυσιμάχῳ στρατευομένων ἐρωτηθείς
τις ὑπ' αὐτοῦ, μήτι τῶν εἰλώτων ἐστί, 'σὺ δ' οἴει' ἔφη
'ἐπὶ τὸ παρὰ σοῦ τετρώβολον Λάκωνα ἥξειν;'

23. "Οτε Θηβαῖοι νικήσαντες τοὺς Λάκωνας ἐν Λεύκ-
τροις πρὸς αὐτὸν παρῆσαν τὸν Εὔρωταν, καί τις μεγαλ-
15 αυχῶν εἶπε 'ποῦ νῦν εἰσὶν οἱ Λάκωνες;' Σπαρτιάτης
D ληφθεὶς ὑπ' αὐτῶν 'οὐ πάρεισιν' ἔφη· 'οὐ γὰρ ἀν ὑμεῖς
δεῦρο ἥλθετε.'

24. Ἀθηναίων ἀξιούντων, δτε παρέδωκαν τὸ ἄστυ,
Σάμον αὐτοῖς μόνην ἔασαι, εἶπον 'δταν αὐτῶν ἦτε, τότε
20 καὶ ἄλλους ἔχειν ζητεῖτε.' ἀφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία (Par.
gr. II 571)

'δς αὐτὸς αὐτὸν οὐκ ἔχει, Σάμον θέλει.'

25. Πόλιν τινὰ κατὰ κράτος ἐλόντων Λακεδαιμονίων,
οἱ ἔφοροι εἶπον 'οἶχεται τὸ πάλαισμα τῶν νέων· [οὐκέτι
25 ἔξουσιν ἀνταγωνιστὰς οἱ νέοι].'

26. Ἀλλην πόλιν ὑπισχνούμενον τοῦ βασιλέως αὐτῶν